

Wezwali do wprowadzenia 10-letniego moratorium

5 grudnia 2014

W dniach 4-7 listopada 2014 roku przedstawiciele społeczności autochtonicznych, environmentalistów i obrońców praw człowieka z 12 regencji i miast Papui Zachodniej spotkali się w Jayapurze, by omówić problemy związane z leśnictwem i przemysłowymi plantacjami na dużą skalę, które w ostatnich latach rozwijają się w zdumiewającym tempie na całej wyspie. Warto podkreślić wagę tego spotkania; trudności i koszty podróży po Papui Zachodniej sprawiają, że poszczególne wspólnoty nie mają ze sobą na co dzień kontaktu. Żyjąc w pewnej separacji wchodzą w interakcje z przedsiębiorstwami usiłującymi działać na ich terenach niejako w osamotnieniu, chociaż stojące przed nimi problemy są podobne.

W trakcie prezentacji i dialogów opisano firmy zamierzające utworzyć plantacje przemysłowe w Papui Zachodniej na przestrzeni najbliższych kilku lat, a także profile kompanii zainteresowanych pozyskaniem drewna z wysoko cenionych gatunków drzew. Organizatorzy spotkania uznali, że ważnym jest aby zgromadzone osoby poznały, często gorzkie doświadczenia wspólnot, które miały lub mają styczność z efektami działalności firm z tych branż oraz – jeżeli uznają to za konieczne – aby sformułowały wspólną listę postulatów kierowanych do decydentów rządowych i politycznych, mogących mieć wpływ na rozwój i przebieg inwestycji.

Uczestnicy usłyszeli o długotrwałych niesprawiedliwościach wokół plantacji w Jayapura, Keerom i Boven Digoel, gdzie ziemia została zawłaszczona przy wsparciu wojskowym w czasie dyktatury Suharto, powodując problemy, nierozwiązane do dziś. Formuła przekazu była wiarygodna, jako że to sami pokrzywdzeni opowiadali o trudnościach z jakimi musieli się zmagać po zmianach jakie zaszły w ich otoczeniu. Ludzie przybyli z

głębokiego południa opowiadali o tym jak zostali zmarginalizowani w momencie gdy w ich okolicach pojawiły się plantacje w ramach rozwoju agrobiznesu MIFEE. Inni pochodzący z Sorong, Nabire i Mimiki opowiedzieli jak przygotowywali się do zmian, które przyszły na dobre wraz z powstaniem plantacji. Delegaci z Bintuni i Zatoki Wondama, opisując swoje doświadczenia uświadomili słuchaczy, że skutki przemysłu drzewnego są dla lokalnych społeczności nie mniej destrukcyjne.

W każdym z tych przypadków, pojawiające się zaburzenia i konflikty były bardzo podobne. Mówiono o zastraszaniu mieszkańców przez indonezyjskich żołnierzy i funkcjonariuszy policji wspierających przedsiębiorstwa, o utracie środków do życia po tym jak lasy zostały zniszczone, przytaczano obietnice firm zapowiadających rychły rozwój społeczności w sąsiedztwie których będą działały, opisywano pojawiające się problemy środowiskowe tj. zanieczyszczenia, powodzie i utrata zasobów wodnych. Mając to wszystko na uwadze, zebrani zgodzili się na wydanie wspólnej odezwy kierowanej do wszystkich podmiotów mających wpływ na wydawanie pozwoleń i licencji w tym sektorze..

Na szczycie sporządzonej listy, znalazł się postulat bodaj najważniejszy: wezwanie do wprowadzenia 10-letniego moratorium na tworzenie dużych plantacji i wdrażanie rozległych inwestycji leśnych. W intencji zgromadzonych okres ten powinien być wykorzystany na rozwiązanie istniejących już konfliktów na tym tle oraz stać się czasową zaliczką na znalezienie takich formuł inwestycji, dzięki którym firmy z omawianych branż mogłyby działać na tubylczych ziemiach bez narażania lokalnych społeczności. Zwracając się do rządu Indonezji, gubernatorów i terenowych administracji zaapelowali o wstrzymanie się z wydawaniem kolejnych licencji oraz o powołanie odpowiednich jednostek monitorujących stan środowiska i przestrzeganie praw człowieka. Dowódcę Okręgu Wojskowego Cenderawasih XVII poprosili o podjęcie wszelkich

działań przeciwko członkom sił bezpieczeństwa zastraszających Papuasów i biorących udział w nielegalnym wylesianiu. Zwrócili się również do rad plemiennych w całej Papui Zachodniej aby ci tworzyli zespoły pojednawcze oraz zwykłe zespoły celem wydzielenia granic plemiennych i nanoszenia ich na mapy.

Wśród organizatorów i koordynatorów spotkania znalazły się następujące organizacje: Yaysan Pusaka, Greenpeace Papua, SKP Jayapura, Jerat Papua, Foker LSM Papua oraz Jasoil Papua.

Autor: Damian Żuchowski

Na podstawie: awasmiffee.potager.org, westpapuamedia.info, krewpapasow.wordpress.com [1] [2]

Dla „Wolnych Mediów”